

Az ember társas lény. Másokkal, másokért, más emberekkel együttműködve munkálkodik. Ehhez szükség van a kommunikációra és annak eszközére, a nyelvre.

A NYELV nélkül tehát – mondhatjuk kis túlzással élve – nem lehet élni. Az irodalom, a költészet is a nyelvet igényli, mint eszközt.

Valamennyien ugyanazt a magyar nyelvet birtokoljuk, ki jobban, ki kevésbé. Legvirtuózabb módon az irodalmárok, szónokok élnek vele.

Költészet és irodalom nélkül lehet élni, de nem érdemes. Színt hoznak életünkbe, segítenek eligazodni a mindennapok útvesztőiben.

A régen várt, csodás tavasz magával hozza két jeles ünnepünket: A magyar nyelv hetét és a mindannyiunk által jól ismert Költészet napját (április 11.).

Ünnepeljük együtt!

- Hozzátok el kedvenc verseteket, idézeteket, tegyük ki az aulában lévő paravánra. (Meg is jegyezhetitek, miért kedvelitek a verset ...) Készíthettek illusztrációt is!
- Írjátok meg nekünk, mit jelent számotokra a magyar nyelv, hogyan próbáljátok ápolni, védeni.
- Milyen nyelvhelyességi hibákkal találkoztok nap mint nap?
- Igaz-e véleményetek szerint a mondás, hogy a magyar nyelv a legnehezebb nyelvek egyike? Vajon mi teszi a külföldiek számára nehezen tanulhatóvá? És számunkra?

Várjuk reflexióitokat, véleményeteket, verseket és idézeteket (akár a magyar nyelvről is)! Helyezzétek el a paravánon az általatok hozott verset, idézetet, esszét, illusztrációt, vagy kérjétek magyartanárotok segítségét!

Jó kutakodást!